

אולפנת אמית אורגה - בית חינוך

הידיעון השבועי

פרשת ויגש

משולחן העריכה

כמו בכל שנה מביצים לפרשה שלנו ונושאים לרווחה.
בדיחה חבוטה מספרת על אישה לקנה שיושבת בצלחת הנשים ובכל שנה
כשמביצים לפרשת ויגש לנקודה בה יצקה שולח את יוסף לחפש את אחיו- היא
צועקת "לא, לא, לא, אל תלך לשם! האחים ימכרו אותך!"...
אנחנו יודעים מה סוף הסיפור, הרי כבר בפרשת ויגש יש לנו מושג לאן כל זה
הולך ויש לנו בטחון מלא בסוף הטוב של סאטת יוסף והאחים.

... אשתך אתכב בתסביק שלי. תבטיחו לא לצחוק.
אני לא קוראת ספר- שוט ספר- את אני לא מבררת קודם מה הסוף. תמיד
כשהייתי מטיילת בין מדפי ספרים בספריה או בחנויות הספרים- הייתי
מדפדפת לצמודים האחרונים, מרשימה את הסוף- הטוב הוא את לא- ואז
מחליטה את לשאול או לקנות את הספר.
כי את אין סוף טוב תיהרס לי חוויית הקריאה.

ככה שהסוף הטוב שבפרשה שלנו ממח אותי מחדש כל שנה. אבל גם מצורר
אצלי מחשבה:
הרי לאורך הדרך הדברים נראו ממש מסובכים/ מאיימים/ קשים עבור יוסף
(וצבורנו איתו). אבל בסוף מסובה כל הסיבות הראה לנו בדיוק את התכלית
של המצקשים הללו, ויש מסביב כירושם בצניין.

ואנחנו בה כיום? יש לנו סוריה ודאעש ומשפט אנריה והצבצות אנטישמיות
בא"מ ומצב קשה לניצולי שואה וקשישים ומפצלים מבית ומחולץ ובחירות
בארה"ב פרשות משפטיות ו... ו... ו...

ומה יהיה הסוף???

את מאמינה בקב"ה? את יודעת שהוא מטיח ומוביל?
אז מה השאלה בכלל...
בסוף יהיה טוב.

שבת שלום!

פרשת השבוע - הרב נעם הכהן

"כי איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי" – בין יהודה לחשיפת מסמכי פרשת העלמות ילדי העולים מתימן.

כבר עמדנו על כך במסגרת זו שלא רבים הם הנאומים בתורה. בספרי הנביאים ובכתובים זה מעוי הרבה יותר. אך בתורה רוב הדיבורים הם דברי ה'. למעט משה רבנו – מעטים הדוברים.

אחד הנאומים המרגשים הוא בלי ספק נאומו של יהודה בראש פרשתנו. יהודה העומד ומתווצב מול יוסף, אשר בעיניו אינו אלא שליט מצרים, בכדי לתקן ולהציל את אחיו הצעיר בנימין.

אחד המוטיבים המרכזיים בנאום של יהודה היא מידת האחריות שלו והערבות שלו כלפי בנימין:

"כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת הַנֶּעֶר מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם לֹא אָבִיאָנּוּ אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כָּל הַיָּמִים: וְעַתָּה יֵשֶׁב נָא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנֶּעֶר עֲבָד לְאֹדְנִי וְהַנֶּעֶר יַעַל עִם אָחִיו: כִּי אִיךָ אֲעֹלָה אֶל אָבִי וְהַנֶּעֶר אֵינְנִי אִתִּי פֶן אֲרֹאֶה כְּרַע אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת אָבִי"

הוא אינו מסתפק באמירה הכללית על ערבות ואחריות אלא הצעה קונקרטית, יהודה מציע את עצמו למאסר תחת אחיו.

נחלקו הפרשנים במשמעות הערבות הזו. מה תוקפה? מאיזה מקור היא שואבת את מחויבותה? חרי בנקל יכול היה יוסף לומר ליהודה – זה מאד נחמד שאתה ערב אבל אין לזה כל תוקף בכדי להושיב את מי שלא פשע ולא חטא בכלא תחת הגב רק בגלל שערבת את הילד.

הגמרא עצמה מתלבטת אם פרשתנו יכולה להוות בסיס לדין ערב המוכר לנו מעולם דיני ממונות כמו למשל בדיני הלואאה.

הנצי"ב בפירושו לתורה באמת מדייק – לא מדובר פה בערב כזה. אלא זה עמוק יותר. זו אחריות עקרונית מהותית שיש לה השלכות רחבות יותר.

מכאן ואילך יהווה יהודה מופת וסמל לאחריות. למנהיגות. במידה לא מבוטלת כאן גם נרע הזרע של מלכות הנצח של בית יהודה.

השבוע קריאת הפרשה ובעיקר קריאת פסוקים אלו טלטלו אותי במיוחד.

בשבוע שעבר מדינת ישראל פתחה את בית גזיה ומסמכים שהיו נעלמים ומוסתרים מעיני הציבור בפרשת העלמות של ילדי העולים מתימן והמזרח נחשפו לכל דורש.

כאב נורא של שנים חזר וניער. סיפורים שחלקנו סירב להאמין להם – קיבלו תוקף.

ואנה אנו באים? איך אעלה אבי והנער, והנערה, והתינוק שזה עתה וליד, וילדת החמד שטרם למדה לזהות את אימה ואת אביה – כל אלה איננו איתי??

ונפשם קשורה בנפשם. ונפשם ראוי שתזיה קשורה בנפשנו.

שבת שלום,

נעם.

השבוע שהיה באולפנה

... השבוע חזרנו לשטרה ברובה.

אם עם הפנים לאסיפת ההורים בשבוע הבא וליבוש מסקנות הישיבות הפדגוגיות - מחנכות, מורים, תלמידות, מדריכות - חזרנו כולנו מחופשת חנוכה למסגרת מברכת של למידה וצמיחה.
בתפילה עצמאנו יסא פירות ושמשיק בצמיחה ובצליה מצלה מצלה.

השבוע יצאו בנות שכבה י"א למכון "שם צולט" לחקר השואה. רבים המכונים, המוליאונים ומרכזי הלימוד של נושא השואה. שם צולט מיוחד בחקר הנושא של היהדות והמנהיגות הדתית בזמן השואה כשהדגש הוא על אלו לודג'.

הבנות האלינו להרצאות שונות וסיירו בין המוצגים.
(צניין טכני לא מאפשר צירוף תמונות).

**אם מאמינים שהקב"ה הוא המנהיג כל
פרט בעולם - אין קושיות;
ואם חלילה אין מאמינים בכך - לא יעילו
כל התירוצים.
(רבי יעקב מרדכימין)**

אמרה חסידית

טוהר בחינות בסין...

השבוע במדרשת אמ"ת אוריה

נכנס בע"ה ביום שני י"א סבת, 9.1.2017
לשיעורים:

- 19:00 - הרב אבריאף קרסקס - עבודת המידות.
- 20:00 - הרב נצט הכהן - החיים שלנו תומים.

באנה בשמחה!

אמ"ת דמות
בית חינוך
אמ"ת דמות

אולפנת אמ"ת בית חינוך ניסויי ע"ש משה ודינה דייקמן ז"ל, באר שבע

רחוב ניבויט 62 באר שבע ת.ד. 234 מיקוד 82181 סמל המוסד: 640045
טל: 08-6277769, 08-6239031, 08-6650338 פקס: 08-6277773

בס"ד

כב' בכסלו תשע"ז, 22/12/16

אסיפת הורים

הורים יקרים אפנות יקרות,

הנכם מוזמנים למפגש אישי עם מחנכת הכיתה ועם הצוות החינוכי של האולפנה. המפגש יחד עם התלמידה וההורים.

המפגש יתקיים ביום שני יא' בטבת, 9/1/17 בין השעות 16:00-20:00. אנא תאמו זמן אישי בין השעות האלו עם מחנכת הכיתה, באמצעות טבלת שעות שתישלח אליכם ולבנות ע"י המחנכת.

בזמן המפגש, הצוות המקצועי והיועצות יהיו נוכחים, מוזמנים לפנות אליהם לכל עניין.

מזכירות האולפנה תהיה פתוחה לצורך הסדרת תשלומים. ניתן לשלם באשראי / מזומן / שיקים.

בנוסף, בזמן מפגש ניתן יהיה לענות על שאלוני בית חינוך בעמדות שיעמדו לשם כך. דעתכם חשובה לנו, נשמח לשמוע.

דרכת חורף 16,

צוות האולפנה

גוריה, ציונות

והינך אמציונות

מה הקשר?

החידה מהשבוע שעבר ראינו תמונה של ישוב חומה ומצדף הראשון שהוקם - וחינך אמציונות
תל צמח (היום ניר דוד) והקשר לנר שני של חנוכה הוא צובדת תחילת
הקמת ישובי חומה ומצדף בנר שני.

והשבוע - מה התמונה, כולט יודעים (אני מקווה...)
אבל מה הקשר לו' טבת?

שווה קריאה

פרופסור מכובד נכנס לאולם גדול באוניברסיטה, שם המתינו לו 200 תלמידים. הוא
שלף מכיסו שטר של 50 ש"ח ושאל "מי מעוניין בשטר זה של 50 שקלים?"

התלמידים באולם הרימו כולם את ידיהם.

"אני עומד לתת את השטר הזה לאחד מכם", המשיך הפרופסור, "אבל תחילה הרשו לי
לעשות את זה..." אמר והחל לקמט ולקפל את השטר. "מי רוצה עדיין את השטר?"
שאל. הידיים נותרו מונפות באוויר.

"ומה אם אנשה את זה?" איתגר אותם הפרופסור והפיל את השטר על הריצפה, דרך
ומעך אותו בין נעליו. "האם אתם עדיין רוצים את השטר?"
הידיים נותרו באוויר.

"יפה מאוד!" הפרופסור מחא כף והרים את השטר המקומט והמלוכלך מהריצפה.
"ברגע זה למדתם לקח חשוב מאוד. לא משנה מה עשיתי לשטר, עדיין רציתם אותו.
למה? כי ידעתם את ערכו! מדוע אם כן אתם שוכחים את ערככם?"

פעמים רבות בחיינו, אנחנו מוטלים לריצפה, שפופים ורמוסים, בעקבות החלטות
שקיבלנו או בגלל נסיבות חיים שנקרו בדרכנו. אנחנו מרגישים בבת אחת שאיננו
שווים כלום, אבל שוכחים שלא משנה מה קרה או מה יקרה, הערך שלנו בעצם לא
השתנה! כל אחד מאיתנו הוא מיוחד ויש לו ערך. זכרו את זה!"

זמני השבת

<u>יציאת השבת</u>	<u>כניסת השבת</u>	<u>העיר</u>
17:31	16:15	ירושלים
17:32	16:29	תל אביב
17:34	16:33	באר שבע

" והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפינו ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך לומדי תורתך לשמה".

שבת שלום!

בברכה, נעה הכהן
 ראש האולפנה.